

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 5 grudnia 1884.

187.

**Obwieszczenie ministerstwa skarbn z d. 28 listopada 1884,
o zaprowadzeniu delegacyi komory głównej w zakładzie składowym krajowym w Innsbrucku.**

W zakładzie składowym krajowym w Innsbrucku zaprowadzona została w myśl przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175) delegacya komory głównej innsbruckiej z atrybucyami komory głównej I klasy i do stosowania uproszczonego postępowania cłowego upoważniona, która rozpoczęła urzędowanie od dnia 18 listopada 1884.

Dunajewski r. w.

188.

**Rozporządzenie ministerstw handlu i rolnictwa z dnia
5 grudnia 1884, wydane w porozumieniu z ministerstwem
spraw wewnętrznych,
tyczące się rybołówstwa morskiego.**

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Za granicą między morzem i rybołówstwem morskiem a wodami śródziennimi i rybołówstwem śródziennem uważa się do celów rozporządzenia niniejszego tą linią, przy której kończy się mieszanina stale trwająca wody słodkiej z morską.

Granice tą wytykać będzie na miejscu, w miarę potrzeby Władza administracyjna powiatowa w porozumieniu z kapitanatem portowym i zdrowotnym morskim.

Granica
morskiego
rybołówstwa.

§. 2.

Przypuszczenie
w obrębie mili
morskiej od
brzegu rybaków
nie należących
do gminy.

Zabrania się gminom wydzierżawiania rybołostwa, do którego, w myśl postanowienia §. 1 rozporządzenia o rybołostwie morskiem z dnia 6 maja 1835, wyłączne prawo mają mieszkańcy nadbrzeżni w obrębie jednej mili morskiej od brzegu.

Władza morska będzie jednak pozwalała po wysłuchaniu interesowanych reprezentacji gminnych, aby właściwy kapitanat portowy i zdrowotny morski przypuszczał do rybołostwa także rybaków nie należących do gminy, gdy się przekona, że zachodzą następujące okoliczności, jakoto:

- a) że w gminie rybaków nie ma, lub że ilość ich jest niedostateczna ze względu na ważność rybołostwa i na rozciągłość wybrzeża do gminy należącego;
- b) że rybacy, należący do gminy, nie trudnią się temi szczególnymi rodzajami połowu, które są potrzebne do wyzyskania przestrzeni morza, graniczącej z obszarem gminnym;
- c) że to potrzebne jest dla zaopatrzenia targów.

Władza morska ustanowi taksę za przypuszczenie, wartości konsensu odpowiadającą, która dostawać się będzie gminie nadbrzeżnej.

Dowody przypuszczenia wystawiane być mają tak dla pojedynczych rybaków, jak i dla kilku gdy tworzą Spółkę.

§. 3.

Szczególne zakłady w obrębie pierwszej mili morskiej od brzegu.

Pomimo zastrzeżenia rybołostwa w obrębie mili morskiej na rzecz mieszkańców nadbrzeżnych, pojedynczy mieszkańcy nadbrzeża, jakież inne osoby mogą za uzyskaniem pozwolenia od Władzy zaprowadzać w obrębie mili morskiej szczególne zakłady do hodowania ryb, miękkaczów, skorupiaków lub gąbek.

Pozwolenie to dawać będzie Władza morska.

Gdyby dla ochrony tych zakładów w czasie połowa ryb potrzebne były jakieś środki, Władza morska ustanowi je w każdym z osobna przypadku na żądanie przedsiębiorcy i zarządzi ogłoszenie ich w gminie nadbrzeżnej.

Gdy chodzi o pozwolenie do zaprowadzenia takich zakładów, jakież o środki ochronne dla zabezpieczenia tychże, wysłuchać należy gminę.

II. Postanowienia, tyczace się ikry, narybku i szczególnych gatunków ryb.

§. 4.

Łowienie i sprzedawanie ikry i narybku jest wzbronione.

Do narybku zaliczają się ryby dopóty, dopóki nie przejdą owego peryodu rozwoju, w którym według przyjętego zwyczaju bywają osadzane w sadzawce i do połowa których przeznaczone są osobne narzędzia.

§. 5.

Na wyjątki od zakazu w §. 4 wzmiarkowanego pozwalać mają kapitanaty portowe i zdrowotne morskie wtedy, gdy ikra lub narybek potrzebne są do celów naukowych, do osadzania w sadzawkach, do hodowli ostryg, do innej hodowli sztucznej lub na przynęte.

Pod względem dawania tych pozwoleń, jakież korzystania z nich zachowywać jednak trzeba przepisy następujących §§. 6 i 7.

§. 6.

Kapitanat portowy i zdrowotny morski oznaczyć ma corocznie dzień, w którym w miesiącu marcu rozpocząć wolno połów ikry i narybku.

Połów tego nie wolno jednak rozpoczynać przed 15 kwietnia:

a) w kanałach, łączących laguny z morzem,

b) w odległości na 400 metrów od wewnętrznych i zewnętrznych otworów przerzeczonych kanałów i od ujść wód słodkich do morza lub do lagunów.

Narybku nie wolno poławiać w odległości mniejszej niż na 40 metrów od otworów (szluz, przekopów), którymi ryby mają wchodzić do sadzawek napełnionych wodą słoną. Jeżeli jednak odmienny zwyczaj opiera się na nabytem prawie prywatnym według przepisów udowodnionem, prawo to należy szanować.

W żadnym razie połów ten nie może odbywać się nocą.

§. 7.

W szczególności połów i sprzedawanie narybku złotopstrągów (*Chrysophrys aurata*) zabroniony jest od dnia 1 września do 15 kwietnia następnego roku.

Narybek złoto-
strągów.

§. 8.

Gdyby zostało udowodnione, że wskutek połówu ikry lub narybku, ubywa ryb rozwiniętych, Władza morska może na oznaczony czas wstrzymać dla pewnych miejsc wydawanie osobnych pozwoleń w §. 5 wzmiankowanych.

§. 9.

Z zastrzeżeniem praw prywatnych, w §. 6 wzmiankowanych, postanowienia §§. 4—8 stosują się także do połówu ryb w tych sadzawkach prywatnych, które łączą się z wodami publicznemi.

Sadzawki pry-
watne.

§. 10.

Połów kiełbiówek (*gobius ophiocephalus*) ręka, widłami (*fossenin*) i koszami (*nasse, cestelle o chebe*) jest zakazany od 15 marca aż do końca czerwca.

Kiełbiowski.

§. 11.

Połów ocięźników pospolitych (*Palinurus vulgaris*) i raków morskich (*Homarus marinus*) jest od 1 lutego do końca kwietnia zakazany.

Ocięźniki i raki
morskie.

W żadnej porze nie wolno sprzedawać ocięźników lub raków nie mających najmniej dwadzieścia centymetrów długości od końca oka aż do tylnego końca ciała.

§. 12.

Połów ostryg zakazany jest od dnia 1 kwietnia do końca sierpnia a omułek jadalnych (*cozze nere, pedoci, mussoli*) od 1 marca do końca kwietnia.

Ostrygi i omulki
jadalne.

W żadnej porze roku nie wolno sprzedawać ostryg mających mniej niż pięć i omułek jadalnych mających mniej niż trzy centometry długości.

Zakazy te nie stosują się do ostryg i omułek jadalnych pochodzących z sadzawek lub innych zakładów do hodowli ostryg lub omułek, przeznaczonych do takich zakładów.

§. 13.

Zakazy sprzedaży, zawarte w §§. 4, 7, 11 i 12 rozciągają się na okręgi administracyjne namiestnictw w Tryeście i Zadarze.

III. Postanowienia, tyczące się szczególnych miejsc i rodzajów rybołówstwa.

§. 14.

Druty telegraficzne. W miejscach, zapomocą obwieszczenia, oznaczonych, w których znajdują się druty telegraficzne podmorskie, nie wolno łowić ryb sieciami, tudzież narzędziami sięgającymi dna, jakoteż zarzucać kotwicy w tych miejscach.

§. 15.

Połów ryb u wjazdu do portu i w obrębie tegoż. Kapitanat portowy i zdrowotny morski może także zakazać dozwolonego zresztą połowa ryb u wjazdu do portów i w obrębie tychże, jeżeli utrudnia żeglugę lub ja znacznie tamuje.

§. 16.

Zakaz całkowitego zamknęcia kanałów i zatok. Umieszczanie w poprzek kanałów morskich i zatok przyrządów do rybołówstwa bądź stałych bądź ruchomych, któreby przechód rybom całkiem zamkały, jest zakazane.

§. 17.

Zakaz połowu ryb w obrębie ujść jezior, stawów, lagun i zatok. W odległości aż do 200 metrów od ujść tych jezior, sadzawek, lagun i zatok, w których na mocy prawa prywatnego lub szczególnego pozwolenia właściwej Władzy uprawiana bywa hodowla ryb, połów ryb w jakiejkolwiek porze i wszelkiego rodzaju sieciami lub narzędziami jest zakazany.

Zakaz ten nie odnosi się do połowa ryb zapomocą jednej wędki lub dwóch.

§. 18.

Dynamit, środki roszadzające itd. Do połowa ryb nie wolno używać dynamitu, innych środków roszadzających, tudzież ogłuszających lub rażących.

Nie wolno też zabierać zwierząt w taki sposób zabitych.

§. 19.

Plecionki, czerwice, małe niewodami itd. Kapitanat portowy i zdrowotny morski po wysłuchaniu interesowanych reprezentacji gminnych może zabronić połowa ryb za pomocą plecionek w ciągu tego czasu, który ze względu na szczególne stosunki i zwyczaje uzna za najwłaściwszy do rozcięgnięcia opieki nad rozpłodkiem ryb.

§. 20.

Połów ryb cierzeńcami (*cogolle*), małemi niewodami do kłosownic (*trattoline d'anguelle*), jakoteż sieciami do kielbiówek (*guatte, vatte*) jest od 1 stycznia do końca lipca zakazany.

IV. Postanowienia, tyczące się połowu ryb włokami i innymi włóczydłami.

§. 21.

Łowienie ryb włokami lub innymi włóczydłami ciągnionymi przez łodzie parowe w odległości mniej niż pięciu mil morskich od brzegu jest w każdej porze zakazane.

§. 22.

Łowienie ryb włokami ciągnionymi przez dwie barki żaglowe, w miejscowościach, w których morze ma mniej niż ośm metrów głębokości, jest w każdej porze zakazane.

Zapomocą parowej.

Zapomocą dwóch bark żaglowych.

W obrębie pierwszej mili morskiej od lądu taki połów ryb jest zakazany bez względu na głębokość wody w czasie od dnia 1 maja do końca listopada, w czasie zaś od 1 grudnia do końca kwietnia następnego roku, stosownie do ogólnego prawa pierwszego ustępu następującego §. 23go nie ma miejsca o tyle, o ile na zasadzie drugiego lub trzeciego ustępu §. 24go nie może być dozwolony.

Zresztą odnoszą się i do tego połowa osobne przepisy §§. 25 aż do 27 a nadto stosuje się do niego przepis zawarty w §. 28 o przedłużeniu czasu połowa w każdym z osobna przypadku.

§. 23.

Łowienie ryb włokami i innymi włóczydłami ciągnionymi przez barkę żaglową lub kilka takich barek w obrębie mili morskiej od któregokolwiek miejsca wybrzeża, jest od 1 grudnia do końca kwietnia następnego roku zakazane.

Zapomocą barek żaglowych, łodzi wiosłowych lub z lądu.

Poza tą granicą rzeczywisty sposób łowienia ryb jest zakazany w ciągu tegoż samego okresu a odnośnie do §. 22 w każdej porze, w miejscowościach, gdzie morze ma mniej niż ośm metrów głębokości.

Zakazy powyższe nie odnoszą się do małych łodzi wiosłowych, pojedynczo na połów ryb wyjeżdżających.

Kapitanatowi portowemu i zdrowotnemu morskiemu zostawia się zakazanie łowienia ryb włokami, ciągnionymi z lądu rękkami, lub za pomocą małych łodzi wiosłowych, pojedynczo na połów ryb wyjeżdżających, w tych miejscowościach i w ciągu tego czasu, w którym dowodnie szkodziłoby to mnożeniu się gatunków ryb ważnych pod względem ekonomicznym.

§. 24.

Ze względu na szczególną potrzebę zaopatrywania targów, zakaz zawarty w pierwszym ustępie §. 23 nie będzie stosowany do połowa ryb odbywającego się siedziami *tartana*, *bragagna*, *grippo* za pomocą bark z wykładaczem (*a spuntiere*) lub *bragozzi* na wodach kapitanatów portowych tryestyńskiego i równieńskiego.

Wyjątki od zakazu podanego w pierwszym ustępie §. 23go.

Nadto ze względu na głębokość wody i na okoliczność, że niektóre gatunki ryb mogą być moga z powodzeniem nie inaczej, tylko w łokiem ciągnionym przez dwie barki żaglowe, zakaz zawarty w pierwszym ustępie §. 23 nie stosuje się do wschodniego wybrzeża Istrii od Volovska do przylądka Ubas, na wschodnim wybrzeżu wyspy Kres od przylądka Jablanac do przylądka Kolovrat, i na zachodnim wybrzeżu wyspy Kerk od przylądka Negrit do Skały św. Marka.

Władzy morskiej zostawia się także dozwolenie wyjątków od zakazu zawartego w pierwszym ustępie §. 23 dla wszelkich innych miejsc, w których uzna to za odpowiednie i ogłoszenie odnośnego rozporządzenia.

§. 25.

Łowienie ryb włokami ciagnionemi przez barki żaglowe zakazane jest przez cały rok:

- a) w kanale kasztelańskim,
- b) dla ochrony tak zwanego „Miladuru“ w obrębie dwóch mil morskich od wybrzeżu baczwickiego aż do wyżyny Postrany,
- c) w obrębie dwóch mil morskich od wybrzeża wysp Vis i Buszera.

§. 26.

Połów ryb włokami ciagnionemi przez barki żaglowe jest zakazany od 15 marca do końca września:

- a) wzduż dalmackiego wybrzeża stałego lądu od kanału Murterskiego aż do Dołu Siekiery w obrębie dwóch mil morskich od brzegu;
- b) na wodach, które są zamknięte liniami pomiędzy Omiszem na stałym lądzie a Puciszczem na wyspie Braczu, pomiędzy Żywogoszczem na stałym lądzie a przylądkiem św. Jerzego na Hvarze i między przylądkiem Kabal na Hvarze a Dracevicą na Braczu;
- c) na wodach, które są zamknięte liniami prostymi od przylądku św. Jerzego na Hvarze do Trapanj na podwyspie Peljeszac i do przylądku Koszje na Hvarze do przylądku Guminje na Peljeszaku;
- d) od wysokości przylądku Kabal wzduż wybrzeża Hvaru około przylądku św. Pellagrina i Spalmadoru aż do Pokajnego dołu w obrębie dwóch mil morskich od wybrzeża wyspy Hvaru i Spalmadoru.

§. 27.

Od Dołu Siekiery na wybrzeżu stałego lądu dalmackiego wzduż północnego wybrzeża wysp Mašlenicy i Bracza aż do Puciszczu; od Dołu Siekiery wzduż południowego wybrzeża wysp Dervenika, Mašlenicy i Bracza aż do wysokości przylądku Kabalu i w kanale Korczuli aż do przylądku Guminja; w kanale Neretwy; wzduż półwyspu Peljeszaca i w kanale pomiędzy wyspami Szypanem, Lopudem i Koloczepem z jednej a stałym lądem z drugiej strony, łowienie ryb włokami ciagnionemi barkami żaglowemi po za obrębem jednej mili morskiej od wybrzeża jest zakazane od 15 kwietnia do końca września.

§. 28.

W tych przypadkach, w których stosownie do postanowień niniejszych rybołostwo powinnoby ustać w marcu lub kwietniu, kapitanat portowy i zdrowotny morski, po wysłuchaniu gmin może dozwolić wykonywania go aż do świąt Wielkanocnych.

§. 29.

Dla zapobieżenia, aby rybołostwo wykonywane sieciami pozycyjnemi, miałowicie połów sardeli, nie doznawał uszczerbku, zabronione jest łowienie ryb włokami ciagnionemi przez barki żaglowe w odległości mniej niż 30 metrów od sygnałów każdej sieci pozycyjnej działającej a mniej niż 60 metrów od szczególnych sygnałów sieci pozycyjnych na sardele.

Sieci pozycyjnych nie wolno jednak ustawać w taki sposób, ażeby tamowały obrót w kanałach i zatokach albo nie pozwalały łowić ryb w inny sposób po za obrębem jednej mili morskiej.

Szczegółowe przepisy we względzie przerzeczonych sygnałów wyda Władza morska.

V. Regestr dla statków rybackich.

§. 30.

Regestr dla
statków ryba-
ckich.

Każdy statek austriacki, przeznaczony do wykonywania rybołówstwa na morzu powinien być zapisany w rejestrze dla statków rybackich i opatrzony rybackiem świadectwem wpisu.

Postanowienie to nie rozciąga się na łodzi używanej jedynie do pomocy w rybołówstwie wykonywanem z lądu na brzegu lub będące stanowiskiem dla wędkarzy.

Tylko ten statek może być wpisany do rejestru, który jest wyłącznie własnością Austriaków.

§. 31.

Rejestr dla statków rybackich utrzymywany będzie podług dołączonego wzoru A przez kapitanat portowy i zdrowotny morski, w którego okręgu urzędowym leży port swojszczyzny statku, t. j. ten port, z którego tym statkiem rybołówstwo ma być wykonywane.

Urządzenie i
utrzymywanie
rejestru.

A.

§. 32.

Treść wpisu.

Wpis statku do rejestru ma podawać:

1. nazwę lub liczbę i rodzaj budowy statku;
2. pojemność w beczkach;
3. port swojszczyzny;
4. nazwisko i mieszkanie właściciela;
5. ilość normalną załogi, t. j. ilość najmniejszą załogi, którą statek winien być opatrzony według deklaracji właściciela przyjętej bez zarzutu przez kapitanat portowy i zdrowotny morski;
6. dzień zapisania statku;
7. datę i liczbę świadectwa wpisu.

Oprócz tego znajdować się powinna wolna rubryka na inne zapiski np. co do dokonywanego zajęcia, przelewu własności lub wykreślenia zajęć statku itp.

Każdy statek zapisuje się w rejestrze pod osobną liczbą porządkową.

§. 33.

Rybackie świadectwo wpisu.

B.

Świadectwo wpisu wydaje podług dołączonego wzoru B kapitanat portowy i zdrowotny morski, który statek w rejestr zapisał.

Świadectwo wpisu służy do udowodnienia krajowości statku i prawa trudnienia się rybołówstwem na morzu.

§. 34.

Zmiana wpisu.

Wszelka zmiana w stosunkach statku, która po wydaniu świadectwa wpisu nastąpi i w rejestrze statków rybackich będzie zanotowana, ma być zapisana w świadectwie wpisu, mianowicie zaś uczyni to Władza utrzymująca rejestr, lub, na jej wezwanie urząd portowy lub konsulowski, w którego okręgu statek właśnie przebywa. Także bez otrzymania wezwania od Władzy rejestr utrzymujączej, jednakże pod warunkiem uwiadomienia tejże niezwłocznie, urząd portowy lub konsulowski zapisywać ma zmiany którym statek ulega pod względem rodzaju i pojemności.

Oprócz tych urzędowych dodatków nie wolno nic dopisywać w świadectwie wpisu.

§. 35.

Gdy statek przestanie być używany w rybołostwie lub całkiem albo w części zostanie sprzedany cudzoziemcowi, trzeba go wykreślić z rejestru, przez co i świadectwo wpisu staje się nieważnym i dotychczasowi posiadacze obowiązani są zwrócić go w przeciągu sześciu tygodni Władzy utrzymującej reestr, do unieważnienia lub wiarogodnie potwierdzić, że się to stać nie może.

Wykreślenie w rejestrze.

§. 36.

Gdyby postradano świadectwo wpisu, natenczas, jeżeli to będzie wiarogodnie udowodnione, owemu statkowi może być wydane nowe świadectwo wpisu, które oznaczone być ma wyraźnie jako duplikat.

Duplikat świadectwa wpisu.

§. 37.

Gdy statek ma zawijać do wybrzeża zagranicznego, powinien zaopatrzyć się w listę załogi wzmiankowaną w §. 26 ustawy z dnia 7 maja 1879, (Dz. u. p. Nr. 122, o zapisywaniu okrętów handlowych morskich do rejestru).

Lista załogi.

Statki rybackie winny być opatrzone godłami, po którychby każdy z nich można łatwo poznać.

Godło statków rybackich.

Szczegółowy przepis w tym względzie wyda Władza morska.

VI. Wykroczenia i kary.

§. 39.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia o ile czyny takie nie podlegają ustawom karnym powszechnym, karane będą w myśl rozporządzenia ministeryjnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198) grzywnami aż do stu złotych lub aresztem od sześciu godzin aż do dni 14.

Wykroczenia kary.

§. 40.

Postępowanie karne odbywać się ma w ogólności podług tych przepisów, które obowiązują we względzie karania wykroczeń policyjnych morskich.

Władza portowa, która według przepisów o karaniu wykroczeń policyjnych morskich, jest do tego właściwa, stanowi I, Władza morska II a ministerstwo handlu III instancyą.

Rekurs przeciwko wyroku wniesć należy w ciągu dni 15.

Gdy II instancya zatwierdzi wyrok I instancji, chociażby zarazem zmniejszyła wymiar kary, dalsze odwołanie się miejsca mieć nie może.

Grzywny ściagnięte wpływają do funduszu zapomög dla marynarzy.

Postępowanie karne.

§. 41.

O ile zakazana sprzedaż ryb stanowi przekroczenie, a ryby sprzedawane były nie z łodzi, właściwemi do ukarania w myśl §. 39 są Władze administracyjne, i w takim razie stosowane będą przepisy tyczace się postępowania karnego administracyjnego.

§. 42.

Termin przedawniania się czynów w rozporządzeniu niniejszym wzmiankowanych wynosi trzy miesiące.

Wytoczenie postępowania karnego przerywa ten termin.

Przedawnienie.

VII. Postanowienia końcowe.

§. 43.

Jako ciało doradcze do wszelkich spraw rybackich utworzona będzie przy Władzy morskiej komisja centralna złożona z referenta wybranego z grona urzędników tej Władzy, z najmniej jednego specjalisty naukowo wykształconego, który będzie stale powołany i z dwóch biegłych, praktycznie wyćwiczonych, pod przewodnictwem prezesa Władzy morskiej.

Prezesowi Władzy morskiej zostawia się wolność wzmacniania komisyj we według potrzeby.

Przy każdym kapitanacie portowym i zdrowotnym morskim, a według potrzeby przy innych ważniejszych dla rybołówstwa urzędach portowych i zdrowotnych morskich ustanowiona będzie, jako ciało doradcze do spraw rybackich wybrzeża, komisja miejscowa złożona z jednego lub więcej biegłych praktycznie wyćwiczonych, i jeśli można, z specjalisty naukowo wykształconego, pod przewodnictwem dyrektora urzędu.

Władza morska, jakież urzędy portowe i zdrowotne morskie zasięgać będą we wszystkich ważniejszych sprawach ryboławskich zdania komisji przy nich ustanowionych, które nadto mogą także roztrząsać i podawać wnioski, tyczące się wydania nowych rozporządzeń, jakież mające na celu podniesienie rybołówstwa i gałęzi przemysłu będących z nim w związku.

Bliższe szczegóły we względzie składu komisji rybackich, zwoływania ich w razie potrzeby, jakież trybu postępowania w tychże określi Władza morska.

§. 44.

Zarządzenie niższej Władzy, którego wydanie było rozporządzeniem niniejszym rozsądkowi oneżże zostawione, może wyższa Władza zmienić lub uchylić, jeżeli wydane zarządzenie uzna za niestosowne.

Prawo wyższej Władzy we względzie zarządzeń wydanych przez niższą Władzę.

§. 45.

Co do odległości od brzegu, których rybacy, stosownie do niniejszego rozporządzenia, mają przestrzegać, owe małe skały, które, chociaż sterczą nad wodą, nie są zamieszkane i nie dostarczają ani płodów rolnicznych, ani paszy, nie biorą się na uwagę, przeto owe przepisane odległości mierzyć trzeba od brzegów stałego lądu lub wysp, po za temi skałami leżącymi.

Wymierzanie odległości od wybrzeża.

§. 46.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 12 grudnia 1884.

Zatrzymują nadal moc swoja postanowienia §. 1go Regulaminu rybołówstwa morskiego z dnia 6 maja 1835, Regulamin rybołówstwa morskiego z dnia 15 kwietnia 1808 wydany przez naczelnego zawiadowcę Dalmacji z wyjątkiem art. 14

i 15 tytułu IV i tytułu IX, zamiast którego nabywają mocy §§. 39 i 40 niniejszego rozporządzenia, nakoniec rozporządzenie namiestnictwa dalmatyńskiego z dnia 10 listopada 1880, Nr. 15461, tyczace się połowa sardeli sieciami zwanem *voighe* (Dz. u. kr. Nr. 59).

Miejsce Władz administracyjnych, wymienionych w artykułach 9, 28 i 58 przerzeczonego regulaminu z dnia 15 kwietnia 1808 i w artykułach II, III i IV przerzeczonego rozporządzenia namiestnictwa, zajmą Władze zarządu morskiego.

Wszystkie inne przepisy administracyjne, tyczace się rybołówstwa morskiego, niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą od dnia, w którym toż rozporządzenie zacznie obowiązywać.

Certyfikaty do trudnienia się rybołówstwem morskiem, wydane na zasadzie dotyczeńowych przepisów, będą ważne jeszcze przez sześć miesięcy od dnia, w którym rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej.

Falkenhayn r. w.

Pino r. w.

Wzór A.**Rejestr statków rybackich.**

Lewa strona.

Swiadectwo wpisu		Nazwa lub liczba, sposób budowy i godła statków rybackich	Pojemność w hecatach	Miejsce i czas wybudowania	Port swojscezyzny	Ilość prawidłowa załogi
Numer	Dzień wydania					

Prawa strona.

Właściciel		Miejsce urodzenia	zamieszkania	Tytuł nabycia	Uwagi
Imię i nazwisko					

Wzór B.

Nº	Godło
---------------------	------------------------

Rybackie Świadectwo wpisu.

C. k. kapitanat portowy w poświadczam niniejszym,
że w myśl rozporządzenia c. k. ministerstwa handlu i c. k. ministerstwa rolnictwa
z dnia statek poniżej wyrażony
został wpisany dnia pod liczbą . . . do rejestru
rybackiego a przeto jest uprawniony do połowu ryb na morzu.

I. Nazwa lub liczba statku
II. Sposób budowy tegoż
III. Pojemność w beczkach
IV. Miejsce i czas wybudowania
V. Port swojszczyzny
VI. Ilość normalna załogi

2 strona wzoru B.

S t o s u n k i w l a s n o ś c i			
Liczba bieżąca	Nazwisko, miejsce urodzenia i zamieszkania właściwego	Udziady	Tytuł nabycia

. dnia 18 . . .

C. k. kapitanat portowy i zdrowotny morski.

(L. S.) (Podpis).

3 Strona Wzoru B.

P o ź n i e j s z e s t o s u n k i w ł a s n o ś c i			
Lieźba bieżąca	Nazwisko, miejsce urodzenia i zamieszkania właścicieli	Udziały	Tytuł nabycia

4 Strona Wzoru B.

Liczba bieżąca	U w a g i